

Գիրք գրելու արուեստը, նորա հեղինակներուն ուղղեալ քանի մը կարեւոր ակնարկութիւններ, գրեց Լ. Գարբիէլ Վ. Մէնէլլեան. Վիեննա, 1898. Գինն է 50 կոպ.

Այս «կարեւոր ակնարկութիւնները» շատ օգտակար և լի սի ժամանակին հրապարակ հանած պիտի համարէինք, եթէ հաւատարմօք որ մեր «նորուս հեղինակները» գէթ մէկն ու մէկը քանի տեղ կը դնէ իրենց փորձուած ու հմուտ մատենագրի խրատները: Արդիւր կամ յօդուած գրող պատանին է մեզմոմ որ իրեն վաղուց արդէն դասինայ պատիւ արժանի չէ համարում, որ իրեն կարող չէ զգում այլու բնի հօտն առնելուց յետոյ խելոյն՝ իւր ուսուցիչներին դասեր տալու ...

Եւ սակայն Լ. Մէնէլլեանի գրքոյկը շատ օգտակար խրատներ է պարունակում մեր ... ոչ միայն համբալկների համար. քանիսն արդեօք մեր «մատենագիր» համարուածները համապատասխանում են այն օրինակին, որի համար Լ. Մէնէլլեանն հետեւեալ յատկութիւններն անհրաժեշտ է համարում. «բեղմնաւոր միտք» որ կարենայ իմաստներ ու դադափարներն գիւրաւ ծնանիլ, լեզուի քաջ ծանօթութիւն և հմտութիւն ... իւր ընտրած ճիւղին ծանօթութեանց առաջ պաշար» ևլն.:

Մեր թարգմանիչներից քանիսն ունին այն պայմանները, որ պահանջուում են ամէն գիրք կամ յօդուած թարգմանողի համար. «սիրել այն լեզուն՝ որմէ թարգմանել կ'ուզուի ... քաջ գիտնայ նոյնպէս այն լեզուն որով թարգմանել կը ձեռնարկուին»: Մեր հեղինակներից քանիսն արդեօք զգում են թէ գիրք շարագրելու համար անհրաժեշտ է «գոնէ մէկ օտար լեզու քաջ գիտնայ»:

Սոցա նման և ուրիշ կարգի խրատներ շատ կան Լ. Մէնէլլեանի գրքոյկի մէջ, որ վատ չէր լինի եթէ սերտէին մեր թէ նորուս և թէ իրենց փորձուած ու հմուտ համարող հեղինակներից շատերը:

Օգտակար խրատներ են նաեւ գիրք գրելու արուեստի գործնական, արտաքին կողմին վերաբերեալ ցուցմունքները, օրին. գրութեան ձեւը, ձեռագրի թղթի, տպագրելի գրքի ընտրութեան, սրբագրութեան ևլն. վերաբերեալ գլուխները: Գրքոյկին իւր յաւելումս կցուած է և մի փոքրիկ յօդուած՝ Գիրք կարգալու արուեստ՝ վերնագրով:

Ա. Յ.

Գոր առաջնորդ, բարոյական—վարդապետական բանաստեղծութիւն. Եղիշէ վարժ. Մեծատունեան. Մոսկուա, 1897:

Դոկտ. Յովսէփ Վ. Ճանիկեան, Թիֆլիզ, 1897.

ՍՈՒՐ ՄՏԳԵՐ.

Նախ քան մէկին դատապարտելը, տեղեկացիք՝ ինչ կրթութիւն է նա ստացել:

Յաճախ մարդիկ շրաղղ են որոնում պնպէս, ինչպէս մէկը որոնում է քթին գրած ակնոցը:

«Յաւում եմ» դարձուածք ամենատարածուած ստախօտութիւնն է:

Երբեմն աւելի հեշտ է լինում փայլուն ճառ ասել, քան տեղին յարմար խօսք դանել:

Մեծ հագնն այն առաւելութիւնն ունի, որ շատ փոքրեր կ'անում է:

Իւր վրայ բարկանալ՝ նշանակում է պատժել իրեն օտարի պակասութեանց համար:

Այլ ծառաների ձեռքով է օրդիւ կրթում պէտք է չդարմանայ, երբ նորա մեծանալուց յետոյ ծառայի հոգի են ունենում:

Դափնիները վրայ քնողին նախանձր դարձեցնում է: